

Knut Hamsun versek

Kovács katáng Ferenc fordítása

Viszontlátás

A kunyhó – árván, mint a gondolat
zelnicemeggy árnyékában állt.
Vadcsapások mentén
sziklafalnak támaszkodott.
Ha vihar zúdult a csúcsra
gondba borult a gazda:
Szentírással kezében
imádkozott szüntelen.

Harminc éve talán, hogy
élete zátonyra futott.
Koldusszegény földönfutó
nyakába vette a világot.
Magában fohászzkodott:
Ó, Uram! Sorsom eldőlt!
Majd halkán felnyögött:
Keserű sorsot szánsz nekem.

Az igazságszolgáltatás elől futott
szólt a fáma, szerelme barátját ölte.
Azóta: erejét vette a bánat
s veszte lett a rossz lelkiismeret.
Német szültésű, nyelvünket törte
csak Istennek gyónhatott;
egy életen át hordozta titkát
hűtlen mátkáról, megölt szeretőről.

Így történhetett, láttam őt egy reggel
hullámok ostromolták a partot éppen.
Nagy bánattól ősz-fehéren az öreg
most a tengertől kért bűnbocsánatot.
Láttam, mint emelte tekintetét az égre
majd követte az óriás hullámok
örökös mozgását
süllyedni és újra tornyosulni.
De csitt! A tenger morájába
hangfoszlányok vegyültek.

Tán ítélet szólt a bűnös felett;
égre lendült az öreg a karja.
Bámult, és nem hitt a szemének
a bányász háza közelében

egy nő teste vetődött
a homokos tengerpartra.

Hamar átgázolt a nedves fűvenyen
– Isten tudja, mire gondolt –
félúton lopva az égre felnézett
– de aztán bele a hullámverésbe!
Ott ölbe kapta az isteni jelenést
hisz ezért esedezett az imént
szaladt vele a kunyhóba
mielőtt bárki észrevenné.

A nő mozdult, volt benne élet.
Ekkor szóra nyílt az ősz öreg szája
letérdelt és megköszönte
az isteni gondoskodást a bajban.
Míg imája szállt a mennybe
ragyogott arcán a lélek békéje:
Magasságos! Dicsőség Tenéked
hozsánná örökkétig!

Uram, esélyt adtál arra
hogy nagy bűnöm enyhítsem:
Ártatlan nő életét tetted
kockára érettem.
Most már megnyugszik a lelkem –
jöjj, Uram! Magasztallak.
Imádlak. Áldott legyen a nap
mikor életem fonálát bogoztad.

Későbbi útjaim során
eszembe jutott az ősz öreg ember
s gondoltam egyszer, felkeresem
azt a vad vidéket megint.

– A kunyhója mellett találtam rá,
közvetlen a szakadék szélén: holtan.
Elnyútt könyvet markolt göresösen
fedelén olvastam: Die Hellige Schrift.

1878

Lélek-pirkadat

Árnyszürke, magas torony épül
földmélyből a bábeli égbe;
Gondolatim Babel-csúcsa repül
a gomolygó fellegekbe.
Álmaim vad futását, szív játékát
villám dörgedelmek tiporják a porba.
Soha! – semmit! – De mégis valamit:
Visszanézni az élet-erdő rengetegébe!
Mennyei káosz!
Hallj meg odafenn!
Szédülök.

Ott – mily távol – látom
a csábító, magasztos célt.
Halld és lásd! hogy suddognak trónusom körül:
szemem lángokat mosolyog a sisere hadra.
Ó, fényes Hold, mutasd meg nekem
áll-e még trónusom szélén kis lidércem?
Halld! Hogy sír a válasz a mosoly tüzében –
trónomig árad az ihlet reménye. Csodálatos!
Mennyi várakozás!
Mennyi lélekínség!
Akadály.

1878

Érzel-e gyászt vagy szorongást...

Érzel-e gyászt vagy szorongást...
érzel ilyesmit?
Érzel a zengzetes énekhez
hasonló valamit?
Örömből fakad, örömet ad
vagy virágot fest az arcra
– ígéret minden elakadt szívnek
könyörgőnek, reménykedőnek...
Érzel ilyesmit?

Vágysz-e hanyatló ellenszegülésre...
nevetsz ilyesmin?
Szenvedni, sírni, elérzékenyülni

de nem túlvilág felé lesni!
Érzel-e levélhulláskor bizsergést
telve ezüstfehérrel és kézzel
– napfolt-kisugárzást a völgyben
lopott kétségek közt időről időre...
Érzel ilyesmit?

1878

Nyírfavölgy, könnyekkel keresztelő

Nyírfavölgy, könnyekkel keresztelő
kicsiny korom óta nehéz a sorom.
Kemény szigorral neveltél
de mesevilággal szeretgettél.
Köszönöm a súlyos emlékeket
agyó, kívánj szerencsét utamra
s bátoríts, ha megtántorodom.

1878

A bajban

Szárnyát törte
a dalosmadár
nagyon gyenge
nem énekel már.

Búsul az ágon
sóhajtozik:
Utolsó kincsemtől
fosztottál meg Isten.

Egyetlen örömöm
ritka adományod:
Drága kincsem
hangom elveszett.

Emeli sérült szárnyát
várj meg, testvér!
Tízszeres erővel repülök
hogy végre utólérjelek.

Próbálja hangját
próbálja megint
a dallam nem jó
csak nem tör elő.

Magasba lendül tekintete
már gyógyíthatatlan a lelke.
Szállj csak, testvér!
csontom hiába forr.

1879